

Sygn. akt II Kp 119/15

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Myszkowie - II Wydział Karny

w składzie: SSR Karol Gondro

protokolant: Beata Gajek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie - nieobecny, prawidłowo powiadomiony

po rozpoznaniu w sprawie o przestępstwo określone w art. 177 § 1 k.k.

na skutek wniosku pokrzywdzonego K. K.

w przedmiocie zażalenia pokrzywdzonego na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie z dnia 19 lutego 2015 roku o umorzeniu dochodzenia w sprawie Ds 2820/14

na podstawie art. 306 § 1 k.p.k., 329 § 1 k.p.k., art. 437 § 1 k.p.k. i art. 632 pkt 2 k.p.k.

postanawia:

1) zażalenia nie uwzględnąć i zaskarżone postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Myszkowie z dnia 19 lutego 2015 roku o umorzeniu dochodzenia w sprawie Ds 2820/14 utrzymać w mocy;

2) uznać, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 19 lutego 2015 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Myszkowie umorzył dochodzenie w sprawie o to, że w dniu 17 grudnia 2014 roku w K. na trasie DK-1 kierujący samochodem osobowym V. (...) nr rej. (...) S. D. w trakcie wykonywania manewru skrętu w lewo w trakcie przecinania trasy DK-1 K. – C. w wyniku nieustąpienia pierwszeństwa przejazdu dla jadącego od strony K. kierującemu samochodem osobowym D. (...) nr rej. (...) K. K. przewożącemu dwóch pasażerów doprowadził do zderzenia pojazdów, w następstwie czego kierujący D. doznał obrażeń ciała, to jest o czyn z art. 177 § 1 k.k. – z uwagi na to, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. W uzasadnieniu wskazał, że w toku postępowania ustalono w oparciu o opinie biegłego sądowego, że obrażenia, jakich doznał pokrzywdzony, naruszają prawidłowe funkcje organizmu na okres poniżej dni 7, a więc przedmiotowe zdarzenie wyczerpuje znamiona wykroczenia określonego w art. 86 § 1 k.w.

Powyższe postanowienie zaskarżył w ustawowym terminie pokrzywdzony K. K.. W obszernym uzasadnieniu zarzucił obrazę przepisów postępowania sprowadzającą się do nieprawidłowej oceny skutków zdarzenia dla stanu zdrowia pokrzywdzonego. Wskazał, że biegły nie uwzględnił dokumentacji medycznej sporządzonej już po wydawaniu przez niego opinii. Wniósł w konkluzji o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Prokuratorowi Rejonowemu w Myszkowie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zażalenie pokrzywdzonego nie zasługuje na uwzględnienie. W sprawie na tym etapie postępowania przeprowadzono wszelkie możliwe do przeprowadzenia czynności, materiał dowodowy jest kompletny. Pokrzywdzony kwestionował zasadność wydanego postanowienia zwracając uwagę na dolegliwości zdrowotne, których doznał w związku ze zdarzeniem. Słusznie jednak Prokurator stwierdził, że zgromadzone dowody nie dają podstaw, by twierdzić, że doszło

do popełnienia przestępstwa. Ustalenia dotyczące charakteru obrażeń doznanych przez K. K. zostały poczynione na podstawie opinii biegłego lekarza sądowego. Należy zauważyć, że już po złożeniu zażalenia przez pokrzywdzonego prowadzący postępowanie dopuścił dowód z uzupełniającej opinii tegoż biegłego. Odniósł się on w niej do załączonej przez pokrzywdzonego dokumentacji medycznej. Podtrzymał swe wnioski, a przede wszystkim stwierdził, że obrażenia doznane przez pokrzywdzonego (stłuczenia okolicy barku lewego, stłuczenia kręgosłupa szyjno-piersiowego i stłuczenia głowy) powodują naruszenie czynności narządu ciała na okres poniżej 7 dni. Należy podkreślić, że określenie dotyczące charakteru naruszenia ciała nie jest pojęciem medycznym, a prawnym. Nie odnosi się do czasu trwania leczenia czy niemożności powrotu do normalnej aktywności danej osoby, a do znamion przepisów kodeksu karnego. Biegły wyjaśnił, dlaczego tak a nie inaczej zakwalifikował obrażenia pokrzywdzonego. Jego opinia jest pełna, logiczna, nie zawiera sprzeczności. Słusznie więc Prokurator nie znalazł podstaw do jej kwestionowania. W tej sytuacji w pełni uprawnione było twierdzenie, że ze strony sprawcy zdarzenia drogowego nie doszło do wypełnienia znamion art. 177 § 1 k.k., a jedynie znamion wykroczenia określonego w art. 86 § 1 k.k.

Z przytoczonych powodów Sąd Rejonowy zażalenia nie uwzględnił i zaskarżone postanowienie utrzymał w mocy, uznając jednocześnie, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.